

mer fru Dorte Bennedsen så vel, at grundloven nu blev strikket sammen på den måde, den gjorde dengang, men der er altså en grund til, at grundloven foreskriver, at Folketinget skal tage stilling til hver enkelt person, der skal have dansk indfødsret.

Må jeg også minde om, at dengang grundloven blev skrevet, var det altså ikke 10.000 mennesker, der hvert eneste år fik dansk indfødsret; det var langt, langt færre mennesker, der var tale om, og det vil sige, at man i den grad betragtede det som noget ekstraordinært og noget stort at give dansk indfødsret til personer fra andre lande. Men problemet i dag er jo, at man er i gang med at gøre det til noget meget småt, fordi der er tale om så mange mennesker. Det er jo utrolig mange mennesker, som på ganske kort tid er blevet danske statsborgere, og det er den udvikling, vi advarer imod i Dansk Folkeparti.

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen sagde, at tildelingen og oplystningen på lovforslaget skete efter regler, som er fastsat af Folketinget. Jeg er nødt til at understrege, at det er regler, der er fastsat af et flertal i Folketinget, for Fremskridtspartiet har ikke været med til at vedtage de regler, som ligger til grund for, hvem der kan komme med på forslaget, og hvem der først skal forelægges Indfødsretsudvalget, inden de kan komme på forslaget.

De regler, der er fastsat – også kaldet kontor-cirkulæret – har et flertal strikket sammen, og aftalen er lavet bag lukkede døre. Det vil sige, at der ikke har været nogen reel debat om, hvordan de regler skal være. Partierne murer sig inde, tør ikke stå offentligt frem og sige, at det er af de og de bevæggrunde, den og den årsag, de nu har lavet de og de regler. Det tør de ikke. De går ind bag lukkede døre, sørger for, at døren er godt og grundigt lukket, og når de så er blevet enige om, hvordan reglerne skal se ud, kommer de ud og siger: Sådan er det, for nu har Folketinget vedtaget det! Det er en forkert fremgangsmåde, og det er forkert, at man ikke tør tage debatten om, hvilke kriterier der skal ligge til grund. Men jeg vil dog sige på vegne af Fremskridtspartiet, at vi ikke er utilfredse med, at vi ikke blev inviteret med til forhandlingerne, for Fremskridtspartiet ville ikke have været med til at lave det forlig, uanset hvad.

Det er glædeligt at se, at Det Konservative Folkeparti i sidste øjeblik så sig nødsaget til at

melde fra og sige: Det er for skrap kost, selv for Det Konservative Folkeparti. Det siger noget om, hvor man er ved at bevæge sig hen, og det siger også noget, når vi ved – som det er blevet udtrykt – at i fremtiden vil væsentligt færre sager blive forelagt Indfødsretsudvalget – væsentligt færre sager. Det betyder, at det kontor-cirkulære, der nu foreligger, er blevet mere slapt end førhen, selv om man har forsøgt på at sælge det, som om der er sket nogle opstramninger. Alene det faktum, at selv Det Konservative Folkeparti var nødt til at melde fra, og det faktum, at i fremtiden vil langt færre sager blive forelagt Indfødsretsudvalget, vidner om, at der ikke er sket nogen opstramning, tværtimod.

Når vi taler om indfødsret, kan vi se, at der er sket en voldsom stigning i antallet af tildelinger af dansk statsborgerskab. Vi kan også se, at stigningen bliver ved, og det er problematisk.

Det er uholdbart, at forudsætningerne, grunden til, at så mange er i stand til at søge dansk statsborgerskab, er, at der kommer alt for mange udlændinge til Danmark på alt for kort tid. Problemet er nemlig ikke så meget antallet i sig selv, men at der kommer for mange på for kort tid. Der kommer så mange udlændinge på så kort tid, at vi har ganske alvorlige problemer med nogle af dem, bl.a. fordi man ikke kan nå at lave en seriøs integration af de pågældende. Det er de problemer, der tårner sig op ude i det samfund, der befinder sig uden for Christiansborgs tykke mure.

Når der tales om dansk statsborgerskab, har vi i Fremskridtspartiet den opfattelse, at det er noget dyrebart, man får. Det er noget, man skal gøre sig fortjent til at få, ikke bare noget, man lige får. Man skal virkelig vise, at man har en ærlig interesse i og et stærkt ønske om at få lov til at få dansk statsborgerskab, og man skal have bevist ved sin adfærd her i landet, at man fortjener at få et dansk statsborgerskab. Disse simple spilleregler kunne være nok, men det ønsker flertallet i Folketinget jo ikke.

Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at man rent sprogligt i både skrift og tale skal beherske det danske sprog; det må være en væsentlig forudsætning. Vi har også den opfattelse, at man skal bevise, at man økonomisk er i stand til at forsørge sig selv, men det kan ikke længere blive belyst, fordi et flertal i Folketinget har vedtaget, at det er fuldstændig ligeglad med, om de pågældende ansøgere er i stand til at forsørge sig selv økonomisk. Man er for så vidt også ligeglad med, om de pågældende